

Picassent, una presó contaminant

La presó de Picassent (l'Horta) aboca les seues aigües negres a una sèquia que va directament a l'Albufera. Mentre les protestes s'esmorteeixen, les institucions parlen de solucions encara en projecte i la presó planteja la seua ampliació.

Al gener de 1991 Manuel Mújica, aleshores ministre de Justícia, presidia amb Joan Lerma la inauguració del centre penitenciari València II a Picassent (l'Horta Sud), un centre modèlic que va ser presentat com el més modern de l'estat espanyol. La seua posada en marxa havia estat precedida per una campanya en contra presidida per l'aleshores alcaldessa del municipi, Vallivana Romaguera (Esquerra Unida) que insistia una i altra volta que l'obra no tenia llicència municipal. Però la seua campanya personal no va servir de res. El Ministeri de Justícia i Antoni Asunción, aleshores director general d'institucions penitenciàries, no aturaren un projecte bàsic per a la seua política de dignificació de les presons espanyoles.

València II no conclou amb el mòdul construït. Aprofitant l'ampli espai que l'envolta, Justícia prepara dos nous edificis, un per a residència i un altre per a hospital. Però la implacabilitat amb què el ministeri realitza els seus projectes no ha tingut en compte els abocaments de la presó, que de moment alberga 2.000 presos però que prompte en triplicarà el nombre, i, encara avui, les aigües negres produïdes acaben al barranc de la Foia, des d'on s'orienten per una sèquia que les condueix directament a l'Albufera.

La Confederació Hidrogràfica del Xúquer va decidir admetre els abocaments de la presó a la sèquia i va obrir un termini per presentar alegacions. Les protestes van ser

La sèquia de la Foia al seu pas per la factoria Ford.

RAFA GIL

moltes. La facultat de Medicina de la Universitat de València va realitzar un informe on dictaminava que la depuradora que posseeix la presó no elimina el risc de contaminació vírica als seus abocaments. Els regants que havien utilitzat tradicionalment la sèquia, l'Ajuntament d'Almussafes, per on discorre el tram del canal que rep l'aigua contaminada i la factoria Ford, que és travessada per la sèquia en un tram de 800 metres, hi presentaren alegacions però no van servir de

res. Unió Valenciana i el Partit Popular manifestaren que presentarien denúncies i que arribarien on fera falta; fins i tot l'Associació Valenciana d'Agricultors, AVA, que s'havia oposat fortament al pla del Parc Natural de l'Albufera va denunciar la "perillositat" contaminant dels abocaments. De tot aquell aldarull queda ben poc, excepte la sèquia, que baixa cada vegada més bruta cap a l'Albufera.

Juan Omenaca, responsable de Ford, va comentar a EL TEMPS: "El problema conti-

nua perquè nosaltres reguem amb l'aigua de la sèquia de la Foia que abans arribava neta i ara està bruta i les anàlisis que tenim confirmen que la contaminació vírica i bacteriana no s'elimina amb el procés de depuració que segueix la presó però hem donat per acabades les iniciatives legals perquè hem vist que no anàvem enlloc". La factoria Ford va presentar com a alternativa als abocaments a la sèquia que es construïra un ramal que els connectara amb l'estació depuradora del col·lector oest. La Conselleria d'Obres Públiques va dir en un principi que el col·lector estava saturat però, després, la solució es va considerar correcta. "De fet", comenta Vicent Escrivà, alcalde d'Almussafes, "l'administració, també el Ministeri de Justícia, han mostrat bona voluntat i ens han dit que tard o d'hora els abocaments de la presó aniran al col·lector oest o al col·lector sud, que es troba en projecte".

Però la bona voluntat no té cap mesura concreta i la menció al col·lector sud que rebria les aigües de tots els pobles de la rodalia, que ara van sense depurar a l'Albufera, no fa més que evidenciar les mancances del pla del parc natural. Quan la polèmica de la presó va esclatar, l'administració autonòmica va notificar que la solució més adient seria el col·lector sud, que estava en "procés d'estudi que durarà sis mesos". D'això fa un any, però el procés d'estudi encara continua.

Jordi Sebastià